

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

64. pakartoja išipareigojimą toliau įgyvendinti savo teisę į parlamentinę priežiūrą įgyvendinant EKP, taip pat nuolat su Komisija aptarti EKPP taikymą; džiaugiasi, kad vyko daug konsultacijų su Komisija ir EIVK dėl EKP peržiūros ir tikisi, kad Komisija ir EIVK taip pat užtikrins, kad būtų sistemingai ir visais klausimais konsultuojamasi su Parlamentu rengiant atitinkamus dokumentus, pavyzdžiui, EKP veiklos planus; be to ragina Europos Parlamentui suteikti galimybę susipažinti su visais įgaliojimais, susijusiais su tarptautiniais susitarimais, kuriuos stengiamasi sudaryti su EKP šalimis partnerėmis, pagal SESV 218 straipsnio 10 dalį, kurioje teigiama, kad būtina nedelsiant ir išsamiai informuoti Parlamentą visais procedūros etapais;

*

* *

65. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojai-Sąjungos vyriausijai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, Europos išorės veiksmų tarnybai, valstybių narių ir EKP vyriausybėms ir parlamentams bei Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos generaliniam sekretoriui.

Seksualinės prievartos naudojimas per konfliktus Šiaurės Afrikoje ir Artimuosiuose Rytuose

P7_TA(2011)0155

2011 m. balandžio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl seksualinės prievartos naudojimo per konfliktus Šiaurės Afrikoje ir Artimuosiuose Rytuose

(2012/C 296 E/18)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2008 m. sausio 17 d. rezoliuciją dėl padėties Demokratinėje Kongo Respublikoje ir išžaginimo kaip karo nusikaltimo ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2009 m. lapkričio 26 d. rezoliuciją dėl smurto prieš moteris panaikinimo ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2010 m. lapkričio 25 d. rezoliuciją dėl 10-ųjų JT Saugumo Tarybos rezoliucijos 1325 (2000) dėl moterų, taikos ir saugumo metinių ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2011 m. vasario 17 d. rezoliuciją dėl padėties Egipte ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2011 m. kovo 10 d. rezoliuciją dėl kaimyninių pietų šalių, ypač Libijos ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos pirmininko pavaduotojos-Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai (PP/VĮ) Catherine Ashton deklaraciją Europos Sąjungos vardu dėl 2010 m. lapkričio 25 d. – Tarptautinės smurto prieš moteris panaikinimo dienos,
- atsižvelgdamas į PP/VĮ Catherine Ashton deklaraciją Europos Sąjungos vardu dėl 2011 m. kovo 8 d. – Tarptautinės moters dienos,

⁽¹⁾ OL C 41E, 2009 2 19, p. 83.

⁽²⁾ OL C 285E, 2010 10 21, p. 53.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0439.

⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0064.

⁽⁵⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0095.

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 1948 m. gruodžio 10 d. Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją,
- atsižvelgdamas į JT Saugumo Tarybos rezolucijas Nr. 1325 (2000) ir Nr. 1820 (2008) dėl moterų, taikos ir saugumo ir į JT Saugumo Tarybos rezoluciją Nr. 1888 (2009) dėl lytinio smurto prieš moteris ir vaikus ginkluoto konflikto metu,
- atsižvelgdamas į tai, kad 2010 m. kovo mėn. paskirtas Jungtinių Tautų Generalinio Sekretoriaus specialusis atstovas seksualinio smurto per ginkluotus konfliktus klausimams ir įkurtas naujas JT padalinys, atsakingas už lyčių klausimus (JT Moterys),
- atsižvelgdamas į ES gaires dėl smurto prieš moteris bei mergaites ir jų diskriminacijos ir ES gaires dėl vaikų ir ginkluotų konfliktų,
- atsižvelgdamas į 1984 m. gruodžio 10 d. JT Generalinės Asamblėjos Konvenciją prieš kankinimą ir kitokį žiaurų, nežmonišką ar žeminantį elgesį ir baudimą ir į 1974 m. gruodžio 14 d. JT Generalinės Asamblėjos deklaraciją Nr. 3318 dėl moterų ir vaikų apsaugos ypatingų situacijų ir ginkluotų konfliktų metu, ypač į jos 4 dalį, kurioje raginama imtis veiksmingų priemonių siekiant apsaugoti moteris nuo persekiojimo, kankinimo, smurto ir žeminančio elgesio,
- atsižvelgdamas į JT žmogaus teisių, ypač moterų teisių, srities teisines priemones, pvz., JT Chartiją, Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją, Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą, Tarptautinį ekonominių, socialinių ir kultūrinių teisių paktą, Konvenciją dėl kovos su žmonių prekyba ir trečiųjų asmenų išnaudojimu prostitucijos tikslams, Konvenciją dėl visų formų diskriminacijos panaikinimo moterims (angl. CEDAW) ir jos fakultatyvinį protokolą, Konvenciją prieš kankinimą ir kitokį žiaurų, nežmonišką ar žeminantį elgesį ar baudimą, 1951 m. Konvenciją dėl pabėgėlių statuso,
- atsižvelgdamas į kitas JT smurto prieš moteris priemones, pvz., Vienos deklaraciją, Pasaulio žmogaus teisių konferencijos 1993 m. birželio 25 d. priimtą veiksmų programą (A/CONF. 157/23) ir 1993 m. gruodžio 20 d. deklaraciją dėl smurto prieš moteris panaikinimo (A/RES/48/104),
- atsižvelgdamas į JT Generalinės Asamblėjos 1997 m. gruodžio 12 d. rezoluciją dėl nusikaltimo ir baudžiamosios teisės prevencijos priemonių, taikomų siekiant panaikinti smurtą prieš moteris (A/RES/52/86), 2002 m. gruodžio 18 d. rezoluciją dėl moterų orumo įžeidimo panaikinimo (A/RES/57/179) ir 2003 m. gruodžio 22 d. rezoluciją dėl smurto prieš moteris namuose panaikinimo (A/RES/58/147),
- atsižvelgdamas į 1995 m. rugsėjo 15 d. Pekine vykusioje ketvirtojoje pasaulinėje moterų konferencijoje priimtą veiksmų platformą ir į 2000 m. gegužės 18 d. Parlamento rezoluciją dėl Pekino veiksmų platformos įgyvendinimo ⁽¹⁾, 2005 m. kovo 10 d. rezoluciją dėl tolesnių veiksmų po Ketvirtosios pasaulinės konferencijos moterų klausimais – veiksmų platforma (Pekinas + 10) ⁽²⁾ ir 2010 m. vasario 25 d. rezoluciją dėl Pekino +15 – JT veiksmų programos siekiant lyčių lygybės ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2006 m. gruodžio 19 d. Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos rezoluciją dėl pastangų panaikinti visų formų smurtą prieš moteris suintensyvavimo (Nr. A/RES/61/143) ir į JT Saugumo Tarybos rezolucijas Nr. 1325 ir Nr. 1820 dėl moterų, taikos ir saugumo,

⁽¹⁾ OL C 59, 2001 2 23, p. 258.

⁽²⁾ OL C 320 E, 2005 12 15, p. 247.

⁽³⁾ OL C 348E, 2010 12 21, p. 11.

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 1998 m. priimtą Romos statutą, pagal kurį įsteigiamas Tarptautinis baudžiamasis teismas, ir ypač į jo 7 ir 8 straipsnius, kuriuose seksualinė vergovė, prievartinė prostitucija, prievartinis nėštumas ir prievartinė sterilizacija arba bet kurios formos seksualinis smurtas apibrėžti kaip nusikaltimai žmoniškumui ir karo nusikaltimai bei prilyginami tam tikros formos kankinimams ir dideliems karo nusikaltimams, nesvarbu, ar tarptautinių arba vidaus konfliktų metu šie veiksmai buvo vykdomi sistemingai, ar ne,

- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 4 dalį,

- A. kadangi moterys aktyviai dalyvavo sukilimuose, kuriais reikalauta daugiau demokratijos, teisių ir laisvių Šiaurės Afrikoje ir Artimuosiuose Rytuose,

- B. kadangi tuometiniai valdžios režimai Libijoje ir Egipte griebsi seksualinio smurto prieš moteris kaip ginklo konfliktuose, kilusiuose šių revoliucijų metu, siekiant, visų pirma, kad jos būtų pažeidžiamos,

- C. kadangi panašu, kad seksualinis smurtas naudojamas siekiant įbauginti ir pažeminti moteris, taip pat pabėgėlių stovyklose, kadangi dėl susidariusio valdžios vakuumo gali pablogėti moterų ir mergaičių teisių padėtis,

- D. kadangi Libanietė Iman-al-Obeidi, kuri Tripolio viešbutyje žurnalistams sakė tapusi grupinio išprievartavimo ir kareivių piktnaudžiavimo auka, 2011 m. kovo 26 d. buvo laikoma nežinomoje vietoje, o dabar vyrai, kuriuos ji kaltina išprievartavimu, jai iškėlė baudžiamąją bylą dėl šmeižto,

- E. kadangi egiptietės protestuotojos tvirtina, kad kariškiai joms surengė nekaltybės testą, 2011 m. kovo 9 d. apsupę jas Tahriro aikštėje, vėliau kankino ir žagino, o nekaltybės testai buvo atliekami ir fotografuojami dalyvaujant vyriškos lyties kariams, kadangi kai kurios egiptietės turės stoti prieš karinį teismą dėl to, kad neišlaikė nekaltybės testo, o kai kurioms gresia kaltinimai dėl prostitucijos,

- F. kadangi prievartavimas ir seksualinė vergovė, jei jie yra plačiai paplitusios ir sistemingos praktikos dalis, pagal Ženevos konvenciją yra pripažįstami nusikaltimais žmoniškumui ir karo nusikaltimais, už kuriuos turėtų būti baudžiama Tarptautiniame baudžiamajame teisme (TBT); kadangi prievartavimas dabar taip pat pripažįstamas genocido dalimi, kai yra vykdomas siekiant visiškai ar iš dalies sunaikinti tam tikrą žmonių grupę; kadangi ES turėtų remti veiksmus, kuriais siekiama nutraukti kaltų dėl seksualinio smurto prieš moteris ir vaikus nebaudžiamumą,

- G. kadangi įrodyta, kad ginkluoti konfliktai daro neproporcingai didelį ir specifinį poveikį moterims; kadangi moterų vaidmuo kuriant taiką ir užkertant kelią konfliktams turėtų būti didinamas, o moterims ir vaikams teikiama geresnė apsauga karų ir konfliktų zonose užtikrinant dalyvavimą, prevenciją ir apsaugą,

- H. kadangi JT Saugumo Tarybos rezoliucijose 1820, 1888, 1889 ir 1325 nustatyti išpareigojimų įgyvendinimas yra bendras kiekvienos JT valstybės narės, nepaisant to, ar ji kenčia nuo konfliktų, ar ji yra pagalbos teikėja, ar kt., rūpestis ir uždavinys; kadangi šiuo atžvilgiu reikėtų atkreipti dėmesį į tai, kad 2008 m. gruodžio mėn. buvo priimtos ES gairės dėl smurto prieš moteris bei mergaites ir kovos su visų formų moterų diskriminacija ir ES gairės dėl vaikų ir ginkluotų konfliktų, kurios yra stiprus politinis signalas, jog šiems klausimams Sąjunga teikia pirmenybę,

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

1. ragina Komisiją ir valstybių narių vyriausybes griežtai pasmerkti seksualinės prievartos, bauginimo ir prieš moteris nukreiptų veiksmų Libijoje ir Egipte naudojimą;
2. griežtai smerkia Egipto armijos Tahriro aikštėje vykdytus priverstinius moterų protestuotojų nekaltybės testus ir mano, kad tokie veiksmai nepriimtini, nes jie prilygsta kankinimui; ragina Egipto Aukščiausiąją karinę tarybą nedelsiant imtis priemonių, kad būtų nutraukta ši žeminanti veikla, ir užtikrinti, jog visoms saugumo ir karinėms pajėgoms būtų aiškiai nurodyta, kad kankinimai ir kitoks netinkamas elgesys, įskaitant priverstinius nekaltybės testus, negali būti toleruojami ir bus visapusiškai ištirti;
3. ragina Egipto valdžios institucijas imtis skubių veiksmų, kad būtų nutraukti kankinimai, ištirti visi prievartos prieš taikius protestuotojus atvejai ir civiliai gyventojai nebebūtų teisiami kariniuose teismuose; reiškia ypatingą susirūpinimą dėl žmogaus teisių organizacijų pranešimų, kuriuose nurodoma, kad nepilnamečiai buvo sulaukomi ir nuteisiami kariniuose teismuose;
4. rekomenduoja, kad būtų atliktas nepriklausomas tyrimas ir kad nusikaltimų vykdytojai būtų patraukti baudžiamojon atsakomybėn, ypatingai atidžiai ištiriant nusikaltimus, apibrėžtus Tarptautinio baudžiamojo teismo Romos statute, padarytus Muammaro al Kaddafio; mano, kad už tokius veiksmus atsakingi asmenys turi stoti prieš teismą, o moterys, kurios praneša apie tokią prievartą, privalo būti apsaugotos nuo atsakomųjų veiksmų;
5. pabrėžia, kad kiekvienam turėtų būti suteikta galimybė pareikšti savo nuomonę dėl demokratinės savo šalies ateities ir už tai asmuo neturi būti sulaukomas, kankinamas, žeminamas arba diskriminuojamas;
6. yra tvirtai įsitikinęs, kad Šiaurės Afrikoje ir Artimuosiuose Rytuose vykstantys pokyčiai turi padėti panaikinti moterų diskriminaciją ir pasiekti, kad jos galėtų visapusiškai dalyvauti visuomenėje tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir vyrai, laikantis Jungtinių Tautų konvencijos dėl visų formų diskriminacijos panaikinimo moterims (angl. CEDAW);
7. pabrėžia, kad reikia bendrai užtikrinti moterų teises naujose šių visuomenių demokratinėse ir teisinėse struktūrose;
8. pabrėžia, kad moterų vaidmuo revoliucijose ir demokratizacijos procesuose turėtų būti pripažintas, ir pabrėžtos konkrečios grėsmės, kurias jos patiria, bei būtinybė remti ir ginti jų teises;
9. ragina ES valstybes nares aktyviai ir tvariai, politiškai ir finansiškai skatinti visiškai įgyvendinti JT Saugumo Tarybos rezoliuciją 1325 ir Europos lygmeniu įsteigti joje numatytas kontrolės institucijas ir įdiegti mechanizmus, taip pat ragina Jungtines Tautas užtikrinti šios rezoliucijos įgyvendinimą visais tarptautiniais lygmenimis;
10. pabrėžia, kad taikant Europos kaimynystės politikos (EKP) priemones prioritetą reikia teikti žmogaus teisėms, nes jos yra neatskiriama demokratizacijos proceso dalis, ir pabrėžia, kad būtina dalytis ES patirtimi lygybės politikos klausimais ir kovos su smurtu, susijusiu su lytimi, srityje;
11. pabrėžia, kad reikia įgyvendinti vyrų ir moterų lygybės principą ir remti konkrečius veiksmus, siekiant EKP šalyse užtikrinti veiksmingą ir sistemingai taikomą lygybės principą; ragina vyriausybes ir pilietinę visuomenę didinti moterų socialinę įtrauktį, įskaitant kovą su moterų neraštingumu ir moterų užimtumo skatinimą, siekiant užtikrinti tinkamą moterų dalyvavimą visais lygmenimis; pabrėžia, kad lygybė turi tapti neatsiejama demokratizacijos proceso dalimi, be to, prioritetinę reikšmę reikėtų suteikti moterų ir mergaičių švietimui, įskaitant informuotumo apie jų teises didinimą;

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

12. ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-Sjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai, EIVT ir Komisiją bendraujant su pietinėmis EKP šalimis pirmenybę teikti ES politikos prioritetams dėl mirties bausmės panaikinimo, pagarbai žmogaus teisėms, įskaitant moterų teises, ir pagrindinėms laisvėms bei keleto tarptautinių teisinių priemonių ratifikavimui, įskaitant Tarptautinio baudžiamojo teismo Romos statutą ir 1951 m. Konvenciją dėl pabėgėlių statuso;

13. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir Komisijos pirmininko pavaduotojai-Sjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai.

2009 m. EIB metinė ataskaita

P7_TA(2011)0156

2011 m. balandžio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos investicijų banko 2009 m. metinės ataskaitos (2010/2248(INI))

(2012/C 296 E/19)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas 2009 m. į EIB grupės metinę ataskaitą (Veiklos ir banko atsakomybės ataskaita, finansų ataskaita ir statistikos ataskaita),
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. gegužės 6 d. rezoliuciją dėl Europos investicijų banko 2008 m. metinės ataskaitos ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2009 m. kovo 25 d. rezoliuciją dėl 2007 m. Europos investicijų banko ir Europos rekonstrukcijos ir plėtros banko metinių ataskaitų ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. birželio 16 d. rezoliuciją dėl ES 2020 ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pranešimą ir Biudžeto kontrolės komiteto nuomonę (A7-0073/2011),

EIB naujasis statusas

1. pritaria pokyčiams, kuriuos įvedė Lisabonos sutartis, suteikdama daugiau lankstumo EIB finansavimui, įskaitant: įprastinė banko veikla papildyta dalyvavimu nuosavo kapitalo valdyme; galimybė steigti patronuojamąsias įmones ir kitus padalinius, skirtus kontroliuoti vadinamąją specialią veiklą ir suteikti plataus masto techninės paramos paslaugas; bei sustiprinti Audito komitetą;

2. primena, kad į Lisabonos sutartį įtraukti pokyčiai, kuriuose paaiškinami EIB finansavimo trečiojoje šalyje tikslai, kurie, kaip numatyta Europos Sąjungos Sutarties 3 straipsnio 5 dalyje, skirti pagrindiniams ES santykių su platesniu pasauliu principams remti ir užtikrinti, kad bus siekiama Europos Sąjungos sutarties 21 straipsnyje numatytų ES išorės santykių tikslų;

⁽¹⁾ OL C 81E, 2011 3 15, p. 135.

⁽²⁾ OL C 117E, 2010 5 6, p. 147.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0223.